

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 053536 14 Kž
Brčko, 23.04.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog T. M. iz B., zbog kaznenog djela Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 3., a u svezi sa stavkom 1. i kaznenog djela Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH”, broj 33/13), odlučujući o žalbama njegovih branitelja M. O. i B. P., odvjetnika iz B. i M. Lj. S., odvjetnika iz B., izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 053536 13 K od 18.02.2014. godine, nakon javne sjednice žalbenog vijeća održane dana 23.04.2015. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Vladimira Tepavčević, optuženog T. M. i njegovih branitelja M. O. i B. P. odvjetnika iz B., a u odsutnosti branitelja M. Lj. S. odvjetnika iz B., donio je slijedeću

P R E S U D U

UVAŽAVAJU SE žalbe branitelja M. O. i B. P., odvjetnika iz B. i M. Lj. S., odvjetnika iz B. i PREINAČUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 053536 13 K od 18.02.2014. godine, tako da izreka te presude sada glasi:

I Optuženi: T. M., zv „T.“ sin Ž. i majke B., dj. R., rođen ... godine u mjestu P., općina L., nastanjen u ulici ..., Srbin, državljanin BiH, JMBG ..., oženjen, otac dvoje djece, pismen, završio Ekonomski fakultet, zaposlen u Vladi Brčko distrikta BiH, ..., na poziciji direktora Porezne uprave ..., dobrog imovnog stanja, vojsku služio ..., bez čina, neosuđivan, protiv njega se ne vodi postupak za drugo kazneno djelo,

K R I V J E

što je:
„tokom mjeseca aprila 2011. godine, kao direktor Poreske uprave ... a po objavljivanju Javnog poziva Direkcije za ... za odabir kandidata na poslovima

dostavljača rješenja o porezu na nekretnine za fiskalnu 2011. godinu, koristeći svoj službeni položaj, prije izlaska na intervju pojedinim kandidatima, kroz više telefonskih i ličnih komunikacija i to sa I. E., K. J., R. D., M. A., V. N., S. G., K. C. i O. B. istima dostavljao tačne odgovore za pismeni dio intervjua, a koje je predhodno pribavio od predsjednika komisije za izbor dostavljača za rješenja o porezu na nekretnine za fiskalnu 2011. B. R., da bi istovremeno kroz telefonska pozivanja vršio uticaj na B. R., kao predsjednika navedene komisije da gore pomenuta lica uvrsti na spisak izabranih dostavljača, čime je postigao da kandidati, I. E., K. J., R. D., M. A., V. N., R. S., S. G., P. A., K. C. i O. B. budu u povoljnijem položaju u odnosu na ostale kandidate, te odgovore tačno na sva pitanja pismenog testa, prođu na navedenom konkursu i za navedene poslove zaključen Ugovor o djelu sa Direkcijom za ...“,

čime je počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

pa ga ovaj sud temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, OSUĐUJE

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

Temeljem članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi se obvezuje na plaćanje paušala u iznosu od 200,00 KM u roku 15 dana po prijemu ove presude.

II Temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi T. M. iz B.,

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

da je:

„dana 07.05.2003. godine kao direktor Poreske uprave ... donio i potpisao zaključak broj ... kojim je djelimično prihvatio prigovor poreskog obveznika „I.“ d.o.o. broj ... od 18.03.2003. godine a koji je podnesen od strane direktora ovog preduzeća I. D. na zapisnik o izvršenoj finansijskoj kontroli broj: ... od 17.03.2003. godine sačinjen od strane Finansijske inspekcije Poreske uprave... po kome je utvrđena konačna obaveza uplate poreza na dobit preduzeća navedenom pravnom licu u iznosu od 130.000,00 KM za 2000., 2001., 2002. godina a zatim istog dana bez provođenja novih dokaza bez pravnog osnova umanjio tom poreskom obavezniku u iznosu od 97.500,00 KM za navedeni period Rješenjem broj ... od 07.05.2003. godine što je suprotno odredbama Zakona o porezu na dobit preduzeća („Službeni glasnik Federacije BiH“ broj: 32a/97 od 31.12.1997. godine) i Pravilnika o primjeni odredaba Zakona o porezu na dobit preduzeća („Službeni glasnik Federacije BiH“ broj 31/98 od 10.08.1998. godine) preuzetim Odlukom o načinu primjene prioriteta i utvrđivanje

stopa u oblasti poreza i doprinosa Skupštine Brčko distrikta BiH broj... od 26. i 21.09.2000. godine, čime je preduzeću „I.“ d.o.o B. pokušao pribaviti imovinsku korist, a Brčko distriktu Bosne i Hercegovine pokušao nanijeti štetu u iznosu od 97.500,00 KM na ime manje utvrđene poreske obaveze navedenom preduzeću“,

čime bi počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa obveze plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 2.884,00 KM, koji padaju na teret proračunskih sredstava.

Objasnenje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 053536 13 K od 18.02.2014. godine, optuženi T. M. iz B., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u točki 1. izreke prvostupanijske presude počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje mu je temeljem navedenih zakonskih propisa i uz primjenu članka 7., 28., 42., 43., 49., 50. točka b. i 51. stavak 1. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a radnjama pobliže opisanim u točki 2. izreke prvostupanijske presude kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članka 7., 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, nakon čega je temeljem članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i članka 285. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca.

Temeljem članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi je obvezan da plati troškove kaznenog postupka u iznosu od 2.844,00 KM i paušal za rad suda u iznosu od 200,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, pod prijeljnom prisilnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu su u zakonskom roku izjavili branitelji optuženog T. M. – M. O. i B. P., odvjetnici iz B. i M. Lj. S., odvjetnik iz B.

Branitelj M. O. prvostupanijsku presudu pobija zbog bitne povrede odredba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kaznenoj sankciji, predlažući da ovaj sud žalbu uvaži i prvostupanijsku presudu ukine u cijelosti te svojom presudom preinači

prvostupanjsku presudu, tako što će T. M. osloboditi od optužbe za kaznena djela koja mu se stavljaju na teret prvostupanjskom presudom.

Branitelj B. P. prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da ovaj sud žalbu usvoji kao osnovanu i prvostupanjsku presudu preinači na način da optuženog oslobodi od optužbe ili da ukine istu i odredi održavanje pretresa.

Branitelj M. Lj. S. prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede kaznenog zakona i odluke o kaznenopravnoj sankciji, predlažući da ovaj sud žalbu uvaži, prvostupanjsku presudu ukine i optuženog oslobodi kaznene odgovornosti ili predmet vrati na ponovno odlučivanje Osnovnom sudu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužiteljstvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je podneskom od 05.05.2014. godine, dalo odgovor na žalbu branitelja optuženog M. O. i M. Lj. S. u kojem navodi da su žalbe branitelja optuženog u cijelosti neosnovane i da je prvostupanjska presuda pravilna i na zakonu zasnovana, pa stoga predlaže da ovaj sud u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, žalbe branitelja optuženog odbije kao neosnovane i potvrdi prvostupanjsku presudu u cijelosti.

Na sjednici žalbenog vijeća ovog suda održanoj 23.04.2015. godine branitelji optuženog T. M. su ostali u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljenih žalbi, a Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kod datog odgovora na žalbe.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama navoda iz žalbi branitelja optuženog, u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 34/13 i 27/14), nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede.

Neosnovano se u žalbi branitelja M. O., odvjetnika iz B. prigovara da se osuđujući dio presude u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke prvostupanjske presude, temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, odnosno da je taj dio osuđujućeg dijela prvostupanjske presude obuhvaćen bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prigovori branitelja u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 2. izreke prvostupanjske presude polaze od toga da na temelju dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka nije na pouzdan način utvrđeno da je optuženi kandidat R. S. i M. A. dao točne odgovore pisanog testa koji su kandidati morali polagati u sklopu natječaja za obavljanje poslova podjele rješenja o porezu na imovinu na području općine Brčko, dok kandidat V. N. jeste dobio točne odgovore od optuženog, ali nije prošao na testu i nije zaključio Ugovor o djelu sa Direkcijom za financije ... U pogledu kandidatkinje P. A., po

mišljenju branitelja, nije utvrđeno da joj je optuženi proslijedio točne odgovore, iako je ona uspješno položila pisani test i zaključila je Ugovor o djelu, a kandidat S. G., iako je dobio točne odgovore od optuženog, nije ih koristio, jer su pitanja na pisanom testu bila isuviše lagana.

Izuzimajući kandidate R. S. i P. A. za koje nije pouzdano utvrđeno da su u telefonskoj komunikaciji sa optuženim dobili točne odgovore na pitanja iz pisanog testa, a tijekom svog svjedočenja pred prvostupanjskim sudom su porekli da poznaju optuženog i da su od njega dobili točne odgovore iz pisanog testa, zbog čega ih je ovaj sud u osuđujućem dijelu ove presude izostavio iz činjeničnog supstrata, u odnosu na kandidate M. A., V. N. i S. G., neosnovano se žalbom branitelja pokušava relativizirati odlučujuća uloga optuženog u svezi sa zaključenjem Ugovora o radu. Naime, kandidatkinja M. A. je na glavnoj raspravi od 02.07.2013. godine potvrdila da njen otac poznaje optuženog T. M. i da je kontaktirao sa njim, te da joj je optuženi na njen mobilni telefon izdiktirao točne odgovore iz pisanog testa, što nesumnjivo proistječe iz telefonske komunikacije, broj ... od 14.04.2011. godine, u kojoj je optuženi sa fiksnog broja ... u 13:09:31 pozvao broj ..., koji koristi kandidatkinja M. A. i izdiktirao joj točne odgovore na pitanja iz pisanog testa. Da je optuženi kandidatu V. N. dao točne odgovore navedeni svjedok je potvrdio u svjedočenju na glavnoj raspravi od 25.08.2013. godine, navodeći da ga je optuženi T. M. tijekom vožnje automobila nazvao sa fiksnog telefona i izdiktirao mu točne odgovore na pitanja iz pisanog testa, što nesumnjivo proizilazi i iz presretnute telefonske komunikacije, broj ... iz koje se pouzdano može zaključiti da je optuženi T. M. sa fiksnog broja ... uputio poziv dana 14.04.2011. godine u 12:36:39 sati na mobilni telefon broj ... koji koristi kandidat V. N. i izdiktirao mu točne odgovore na pitanja iz pisanog testa. Iz iskaza kandidata S. G., datog na glavnoj raspravi od 25.08.2013. godine, nesumnjivo se može zaključiti da je poznavao optuženog i da je u dužem vremenskom periodu volontirao u Poreznoj upravi ..., te da mu je optuženi na njegovu zamolbu da mu pomogne u svom uredu neposredno prije testiranja dao komad papira na kome su bili točni odgovori na pitanja iz pisanog testa. Na identičan način je pouzdano utvrđeno da je optuženi točne odgovore dao i kandidatima I. E., K. J., R. D. i K. C., što se žalbom branitelja niti ne dovodi u pitanje.

U takvim okolnostima ne može se žalbenim prigovorima branitelja dovesti u pitanje pravilnost činjeničnog supstrata na temelju koga je prvostupanjski sud izveo zaključak da su se u takvim radnjama optuženog ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Zlouporaba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U tom kontekstu nije od odlučnog značaja činjenica da li su pojedini od kandidata prigodom pisanja eliminacijskog pisanog testa koristili točne odgovore koje im je na naprijed opisani način dao optuženi, kao niti da li su u konačnici zaključili Ugovor o djelu sa Direkcijom za financije ..., jer od tog krajnjeg ishoda ne ovisi postojanje ili nepostojanje kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim. Ovo zbog toga što su se samom činjenicom da je optuženi T. M., iskorištavajući položaj direktora Porezne uprave ..., došao u posjed točnih odgovora na pitanja iz pisanog testa koji je sačinila Natječajna komisija imenovana od Direktora Direkcije za financije ..., te tako dobijene odgovore

prosljedio samo određenoj kategoriji od ukupno 150 kandidata i da su uglavnom „odabrani“ kandidati bili među njih 50 sa kojim je zaključen Ugovor o djelu, povrijedio prava preostalih 100 kandidata koji nisu došli u obzir za potpisivanje Ugovora o djelu, u radnjama optuženog ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kada je u pitanju bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, neosnovano se u žalbama branitelja M. O., odvjetnika iz B. i M. Lj. S., odvjetnika iz B., prigovara da u konkretnom slučaju nikome od kandidata koji su od optuženog dobili točne odgovore na pitanja iz pisanog testa nije pribavljena nikakva materijalna korist, pa kako ta okolnost predstavlja bitno obilježje kaznenog djela iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda optuženi i nije mogao biti oglašen krivim za ovo kazneno djelo. Pored toga, navedenim žalbama se ukazuje na proturječnost izreke prvostupanjske presude u kojoj se u točki 2. u pravnom opisu kaznenopravnih radnji navodi da je optuženi „iskorištavanjem svog službenog položaja pribavio drugome kakvu korist“, dok se u razlozima prvostupanjskog suda datim u obrazloženju (strana 9. pasus 5.) navodi da je optuženi „takvim postupanjem povrijedio prava drugih osoba koje su se prijavile na javni poziv“, što po mišljenju branitelja predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Točno je da se u točki 2. izreke prvostupanjske presude u njenom pravnom opisu navodi da je optuženi kao službena osoba u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine iskorištavanjem svog službenog položaja pribavio drugom kakvu korist, međutim, kako se u smislu članka 290. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pravni opis kaznenopravnih radnji ne predstavlja obvezni i sastavni dio izreke presude, odnosno nije sastavni dio činjeničnog opisa kaznenopravnih radnji u kojim su sadržana zakonska obilježja kaznenog djela za koje se optuženi tereti, onda se taj dio izreke ne može dovoditi u svezu sa razlozima prvostupanjskog suda u pogledu odlučnih činjenica vezanih uz postojanje kaznenog djela i krivice optuženog, tako da izreka prvostupanjske presude, kada je u pitanju isključivo određena nepreciznosti pravnog opisa kaznenopravnih radnji, ne može smatrati proturječnim razlozima koje je u pogledu odlučnih činjenica u obrazloženju naveo sud. Ovo i zbog toga što je u okviru činjeničnog supstrata kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke prvostupanjske presude decidirano navedeno da je optuženi davanjem točnih odgovora na pitanja iz pisanog testa omogućio pobrojanim kandidatima da budu u povoljnijem položaju u odnosu na ostale kandidate koji su se prijavili za testiranje, koja tvrdnja u potpunosti korespondira sa razlozima prvostupanjskog suda datim u obrazloženju na strani 9. pasus 5. U takvim okolnostima izreka prvostupanjske presude, u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 2. izreke, nije proturječna razlozima koje je tim povodom u obrazloženju dao prvostupanjski sud, tako da prvostupanjska presuda u tom dijelu nije obuhvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbama branitelja optuženog.

U uskoj svezi sa naprijed iznesenim su i prigovori branitelja da se, zbog nepostojanja materijalne koristi koja ja pribavljena kandidatima, koji su od optuženog dobili točne odgovore na pitanja iz pisanog testa, jer su oni za obavljene rad dobili minimalnu naknadu, opravdano postavlja i pitanje postojanja kaznenog djela iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sobzirom da se u smislu članka 25. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine može govoriti o „beznačajnom djelu“. Ovakvi prigovori branitelja su bespredmetni u situaciji kada je iz prvostupanjske presude, odnosno njenog obrazloženja, sasvim izvjesno da je u konkretnom slučaju prvostupanjski sud zaključio da počinjenjem kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim u točki 2. izreke prvostupanjske presude, nije kao posljedica počinjenja djela opisano „pribavljanje imovinske koristi drugome“ nego „teža povreda prava drugoga“, tako da se u tom kontekstu kaznenopravne radnje iz točke 2. izreke pobijane presude ni u kom slučaju ne bi mogle smatrati beznačajnim djelom u smislu članka 25. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što u konkretnom slučaju nije došlo do izostanka posljedice, naprotiv, i po ocjeni ovoga suda došlo je do teže povrede prava drugoga i to ne nekog imaginarnog drugog, nego svih onih 100 kandidata koji nisu imali prilike doći u posjed točnih odgovora i osvojiti maksimum bodova kako bi ušli u krug onih 50 kandidata sa kojim je zaključen ugovor o djelu. Ova činjenica posebno dolazi do izražaja u okolnostima kada je od strane predsjednika Natječajne komisije B. R. potvrđeno da je maksimalan broj bodova imao i određeni broj kandidata koji zbog ukupnog broja onih sa kojim je bio zaključen ugovor o djelu (50), bez obzira na maksimalan broj osvojenih bodova nisu mogli zaključiti ugovor o djelu. U skladu sa naprijed iznesenim ne mogu se prihvatiti žalbeni navodi branitelja da je donošenjem osuđujuće presude, u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 2. izreke, prvostupanjske presude sud povrijedio kazneni zakon na štetu optuženog u smislu članka 298. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Slijedom svega naprijed iznesenog ovaj sud je odbio kao neosnovane žalbe branitelja M. O., odvjetnika iz B. i M. Lj. S., odvjetnika iz B. u pogledu svih žalbenih prigovora koji se tiču kaznenopravnih radnji za koje je optuženi T. M. oglašen krivim u točki 2. izreke prvostupanjske presude, te ga je u pogledu tih kaznenopravnih radnji, sukladno odluci prvostupanjskog suda, oglasio krivim za kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i primjenom članaka 7., 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja kazna mu je bila utvrđena i od strane prvostupanjskog suda. Ovakva odluka ovog suda se temelji na stajalištu da je prvostupanjski sud kod utvrđivanja navedene kazne pravilno primijenio odredbe članka 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i na strani optuženog cijenio sve okolnosti koje mogu imati utjecaja na izbor vrste i visine kaznene sankcije koju će izreći optuženom. Naime, imajući u vidu da je za kazneno djelo iz članka 377. stavak 1. propisana kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, a da optuženi do sada nije osuđivan i da se radi o ozbiljnoj obiteljskoj osobi, onda po ocjeni ovog suda kazna

zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci predstavlja adekvatnu mjeru kako težini kaznenog djela za koje je optuženi oglašen krivim, tako i stupnju njegove krivice i svim okolnostima pod kojim je došlo do počinjenja kaznenog djela, pa će se po ocjeni ovog suda tako izrečenom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na drugoj strani, kada su u pitanju kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke prvostupanjske presude, za koje je prvostupanjski sud optuženog oglasio krivim da je počinio kazneno djelo Zlouporeba položaja ili ovlasti iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te mu za navedeno djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, osnovano se žalbama branitelja M. O. i B. P., odvjetnika iz B., kao i žalbom branitelja M. Lj. S., odvjetnika iz B., ukazuje da se prvostupanjska presuda u tom dijelu temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju u smislu članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno na pogrešnoj primjeni kaznenog zakona u smislu članka 298. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Analizom sadržaja dokaza provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, na koje se u razlozima datim u obrazloženju poziva prvostupanjski sud, ovaj sud je našao da je osuđujući dio prvostupanjske presude u odnosu na točku 1. njene izreke, rezultat potpuno pogrešne ocjene provedenih dokaza, što je rezultiralo pogrešnim činjeničnim zaključkom na koji je prvostupanjski sud, prihvaćajući preciziranu optužnicu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 23.01.2014. godine, primijenio kazneni zakon koji nije mogao primijeniti, prihvaćajući pravnu ocjenu kaznenopravnih radnji iz točke 1. izreke kao kazneno djelo Zlouporeba položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, ako se zanemare određene očigledne netočnosti i nepreciznosti u činjeničnom opisu kaznenopravnih radnji iz točke 1. izreke prvostupanjske presude, koje se odnose na okolnost da optuženi u vrijeme počinjenja tih kaznenopravnih radnji, odnosno 07.05.2003. godine, nije bio direktor „Porezne uprave Direkcije ...“, nego direktor Porezne uprave ..., jer u to vrijeme nije postojala Direkcija za financije u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, iz radnje kako je ona opisana u dispozitivu precizirane optužnice može se zaključiti da je optuženi kao direktor Porezne uprave ... „iskoristio i prekoračio granice svog službenog ovlaštenja“, što samo po sebi nije logično, ako se ima na umu da je člankom 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano da kazneno djelo zlouporebe položaja ili ovlasti čini službena ili odgovorna osoba u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine koja iskorištavanjem svog službenog položaja ili ovlasti, prekoračenjem granica svoje službene ovlasti ili neobavljanjem svoje službene dužnosti, pribavi sebi ili drugom kakvu korist, odnosno drugom nanese kakvu štetu. Dakle, obilježja bića ovog kaznenog djela se mogu ostvariti na tri različita alternativno postavljena načina, od koja se dva odnose na činjenje (iskorištavanje službenog položaja i prekoračenje granica svoje službene ovlasti), a jedan na nečinjenje (neobavljanje svoje službene

dužnosti). Stoga je nelogično da se u točki 1. izreke pobijane presude radnja optuženog opisuje istodobno kao iskorištavanje svog službenog položaja i kao prekoračenje granica svog službenog ovlaštenja. Prihvatanjem ovakvog činjeničnog supstrata je prvostupanjski sud pogrešno zaključio da je dokazano da je optuženi poduzimanjem radnji opisanih u tom supstratu prekoračio svoje službeno ovlaštenje. Ovo naprosto zbog toga što je takav zaključak prvostupanjskog suda suprotan zakonskim propisima kojima je u vrijeme poduzimanja predmetnih kaznenopravnih radnji bila uređena oblast plaćanja poreza na dobit, odnosno organizacija i nadležnost Porezne uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog nepostojanja odgovarajuće zakonske regulative i s njom u svezi provedbenih podzakonskih akata Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o načinu primjene propisa entiteta i utvrđivanju stopa u oblasti poreza i doprinosa, broj 0-02-022-84/00 od 21. i 26. septembra 2000. godine, kao relevantan propis u sferi oporezivanja dobiti poduzeća, u skladu s člankom 3. te Odluke, primjenjivao se Zakon o porezu na dobit poduzeća („Službene novine F BiH“, broj 32a/97) i Pravilnik o primjeni odredaba Zakona o porezu na dobit poduzeća („Službene novine F BiH“, broj 31/98), kao i ostali propisi iz ove oblasti, s tim što je stopa poreza na dobit, umjesto 30% kako je predviđao navedeni Zakon, za područje Distrikta određuje po stopi od 20%. U okviru takve zakonske regulative člankom 45. Zakona o porezu na dobit poduzeća propisan je postupak utvrđivanja porezne obveze iz kojeg nedvojbeno proistječe da poreznu obvezu poduzeća utvrđuje nadležna ispostava Porezne uprave, poslije provedenog poreznog postupka. Kada se još imaju u vidu ovlasti koje u skladu sa odredbom članka 9. i 33. Zakona o poreznoj upravi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 3/02) ima rukovodilac, odnosno direktor Porezne uprave, u kontekstu utvrđivanja porezne obveze poduzeća, onda svakako prvostupanjski sud na temelju provedenih dokaza i u to vrijeme važećih zakonskih propisa, nije mogao zaključiti da je optuženi „prekoračio službeni položaj ili ovlaštenje“, jer je očigledno da je donošenje rješenja broj ... od 07.05.2003. godine bilo iz djelokruga direktora Porezne uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Prigodom utvrđivanja odlučnih činjenica u pogledu postojanja i visine obveze poreza na dobit poduzeća „I.“ d.o.o. B. sud se u potpunosti oslonio na Nalaz i mišljenje vještaka financijske struke mr. V. N.1, diplomiranog ecc iz Sarajeva od 16.11.2011. godine, interpretirajući u razlozima prvostupanjske presude skoro u cijelosti nalaz tog vještaka, zaključujući kako je na temelju tog nalaza i zapisnika Financijske inspekcije o izvršenoj financijskoj kontroli broj ... od 17.03.2013. godine, sa potpunom sigurnošću utvrđeno da je optuženi Zaključkom i Rješenjem od 07.05.2003. godine suprotno Zakonu o porezu na dobit poduzeća i Pravilniku o primjeni odredba Zakona o porezu na dobit poduzeća, pokušao pribaviti imovinsku korist poduzeću „I.“ d.o.o. B. u iznosu od 97.500,00 KM i istodobno pokušao pričiniti štetu Brčko distriktu Bosne i Hercegovine za isti iznos, za koji je spornim rješenjem umanjio poreznu obvezu poduzeća „I.“ d.o.o. B.

Ovakav zaključak prvostupanjskog suda nije bilo moguće izvesti na temelju dokaza na koje se poziva sud u razlozima datim u obrazloženju pobijane presude, iz prostor razloga što je nalaz i mišljenje vještaka financijske struke prema Zakonu o porezu na dobit poduzeća ne može biti osnov za utvrđivanje visine poreza na dobit, kojeg je porezni obveznik dužan platiti u nekoj fiskalnoj godini. Ovo zbog toga što je člankom 45. Zakona o porezu na dobit poduzeća propisano da se utvrđivanje poreza na dobit poduzeća vrši rješenjem nakon sprovedenog poreznog postupka. Navedeno rješenje se donosi na temelju podataka iz porezne prijave obveznika i podataka do kojih je nadležna porezna uprava došla putem kontrole i na drugi način. Dakle, kada je u pitanju porez na dobit jedino se relevantnim može smatrati konačno rješenje nadležne porezne uprave kojim se utvrđuje visina poreza na dobit poduzeća, tako da je pogrešan zaključak prvostupanjskog suda kako je „nespornim utvrđeno“ da je poduzeće „I.“ d.o.o. B. na ime poreza na dobit za 2000., 2001. i 2002. godinu dugovalo ukupan iznos od 130.000,00 KM, jer ovakva porezna obveza navedenog poduzeća nije utvrđena ni jednim relevantnim aktom (rješenjem) Porezne uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojim se u skladu sa Zakonom o porezu na dobit poduzeća utvrđuje konačna obveza plaćanja poreza na dobit.

Pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da se u konkretnom slučaju radilo o obvezi plaćanja poreza na dobit u iznosu od 130.000,00 KM, jer je navedeni iznos konstatiran jedino u Zapisniku Financijske inspekcije, broj ... od 17.03.2013. godine, kojim se prema Zakonu o porezu na dobit poduzeća i Pravilniku o primjene odredaba Zakona o porezu na dobit poduzeća, ne može utvrđivati postojanje i visina konačne porezne obveze bilo kog poreznog obveznika. U takvim okolnostima, sve i kada bi se moglo prihvatiti da se obveza plaćanja poreza na dobit i njena visina može utvrđivati vještačenjem po vještaku financijske struke, kao osnov za utvrđivanje visine tog poreza, a s tim u svezi i moguća zloraba službenog položaja od strane optuženog, ne bi se mogla temeljiti na nalazu vještaka V. N.1 iz prostog razloga što se navedeni vještak u preovlađujućem dijelu vještačenja od 16.11.2011. godine bavio tumačenjem relevantnih zakonskih odredbi koje se tiču nadležnosti za donošenje rješenja o utvrđivanju poreza na dobit poduzeća, što je u isključivoj nadležnosti suda, propuštajući da se u svom nalazu i mišljenju bavi analizom knjigovodstveno financijske dokumentacije na temelju koje bi pouzdano utvrdio koliki iznos dobiti je poduzeće „I.“ B. d.o.o. ostvarilo u pojedinoj od promatranih godina u kojim je nastala obveza plaćanja poreza na dobit. Kako se vještak V. N.1 u preovlađujućem dijelu svoga nalaza uglavnom bavio analizom zapisnika o kontroli Financijske inspekcije od 17.03.2013. godine i za razliku od inspektora R. E. i B. G. došao do drugačijeg rezultata po kome je poduzeće „I.“ d.o.o. B. bilo u obvezi platiti na ime poreza na dobit iznos od 121.060,07 KM, onda navedeni nalaz vještaka nije mogao predstavljati relevantnu činjeničnu osnovu za zaključak o postojanju kaznenog djela koje se optuženom stavlja na teret.

Osim toga, pogrešan je i na temelju nepostojećih pravnih akata zasnovan zaključak prvostupanjskog suda da je optuženi donošenjem Zaključka i Rješenja broj ... od 07.05.2003. godine, iskorištavajući svoj službeni položaj (pokušao) omogućio poduzeću „I.“ d.o.o. B. pribavljanje nepripadajuće imovinske koristi u iznosu od

97.500,00 KM i ujedno time (pokušao) oštetio Proračun Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za isti iznos, te time ostvario sva zakonska obilježja kaznenog djela Zloupotreba položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3. u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što kod zauzimanja takvog stajališta u razlozima pobijane presude prvostupanjski sud zanemaruje činjenicu da se niti iz jednog provedenog dokaza nemože pouzdano zaključiti da egzistira obveza plaćanja poreza na dobit poduzeća „I.“ d.o.o. B. u iznosu od 130.000,00 KM, kako su to navodno prigodom kontrole utvrdili financijski inspektori R. E. i B. G., a niti obveza poreza na dobit u iznosu od 32.500,00 KM, kako je to rješenjem utvrdio optuženi T. M. Naime, temeljem uvida u rješenje Apelacione komisije pri Vladi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj ... od 29.05.2003. godine, nedvojbenim se može zaključiti da je Apelaciona komisija, rješavajući u drugostupanjskom upravnom postupku po žalbi poduzeća „I.“ d.o.o. B., poništila rješenje Porezne uprave broj ... od 07.05.2003. godine i predmet vratila Poreznoj upravi na ponovni postupak. Nadalje iz informacije Direkcije za financije – Porezne uprave ..., broj ... od 30.04.2013. godine (dokaz D₁₂₄), može se zaključiti da po naprijed navedenom ukidajućem rješenju Apelacione komisije, bez obzira na obvezujući nalog u tom rješenju, u pogledu utvrđivanja porezne obveze poduzeća „I.“ d.o.o. B. nije poduzimano ništa zaključno sa 21.02.2008. godine, kada je navedeno poduzeće zatražilo povrat više uplaćenog poreza na dobit u iznosu od 32.500,06 KM. Očigledno motiviran tim zahtjevom, iako za to nije bilo potrebe, kod postojanja konačnog rješenja Apelacione komisije kojim se nalaže ponovna kontrola, Šef eksterne kontrole Porezne uprave je 09.05.2008. godine izdao Nalog za kontrolu inspektorima R. E. i B. R., međutim, po tom nalogu zaključno sa 30.04.2013. godine nisu poduzete nikakve službene radnje na utvrđivanju porezne obveze poduzeća „I.“ d.o.o. B. Naprotiv, zaključkom Porezne uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj ... od 20.06.2013. godine, prekinut je postupak kontrole kod poreznog obveznika „I.“ d.o.o. B., zbog prethodnog pitanja. Odlučujući po žalbi poreznog obveznika na takav zaključak Apelaciona komisija pri Uredu Gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao drugostupanjski upravni organ, odbila je tu žalbu prihvaćajući da je pravilan zaključak prvostupanjskog upravnog organa o prekidu postupka zbog prethodnog pitanja, jer se protiv optuženog T. M. vodi kazneni postupak zbog kaznenog djela vezanog uz utvrđivanje obveze poreza poduzeća „I.“ d.o.o. B. Dakle, zaključno sa danom donošenja prvostupanjske presude niti jednim pravno relevantnim (konačnim) aktom nadležne Direkcije za financije Brčko distrikta BiH – Porezne uprave nije utvrđeno postojanje obveze plaćanja poreza na dobit za poduzeće „I.“ d.o.o. B. U tom kontekstu je nedopustivo da prvostupanjski i drugostupanjski upravni organ, umjesto da provedu postupak utvrđivanja visine obveze poreza na dobit poreznog obveznika „I.“ d.o.o. B. i s tim u svezi otklone svaku dvojbu o pravilnosti i zakonitosti Rješenja od 07.05.2003. godine, za koje se optuženi tereti, donose zaključak, odnosno Rješenje kojim po žalbi poreznog obveznika potvrđuju takav zaključak kojim se prekida upravni postupak, koji je po zakonu jedini mjerodavan za utvrđivanje stvarne obveze poreza na dobit poduzeća „I.“ d.o.o. B., utvrđujući da je pitanje kaznene odgovornosti optuženog T. M. prejudicijalno pitanje za pravilno utvrđenje obveze poreza na dobit jednog gospodarskog subjekta. Uvažavajući odredbu članka 129. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta Bosne

i Hercegovine, pitanje krivice optuženog T. M. nije i ne može biti samostalno pravno pitanje bez čijeg rješavanja se ne može riješiti pitanje postojanja i visine poreza na dobit koju je dužan platiti porezni obveznik, a niti je to pitanje koje predstavlja samostalnu pravnu cjelinu za koju je nadležan sud od kojeg na bilo koji način ovisi kolika će konačno biti obveza poduzeća „I.“ d.o.o. B., po osnovu poreza na dobit ostvarene u poslovnoj 2000., 2001. i 2002. godini, jer se ovaj kazneni postupak ne vodi protiv poduzeća „I.“ d.o.o. B. ili I. D., kao odgovorne osobe u tom poduzeću. Naprotiv, upravo se utvrđivanje konačne obveze poreza na dobit navedenog gospodarskog subjekta, koja se u skladu sa člankom 45. i 46. Zakona o porezu na dobit poduzeća, jedino mjerodavno može utvrditi u upravnom postupku, predstavljalo prethodno pitanje za kazneni postupak koji se u konkretnom slučaju vodi protiv optuženog T. M. Ovakvim postupanjem prvostupanjskog i drugostupanjskog upravnog organa je u potpunosti onemogućeno mjerodavno utvrđivanje stvarne obveze poduzeća „I.“ d.o.o. B. po osnovu poreza na dobit, a time na izravan način i utvrđivanje krivice optuženog za kazneno pravne radnje opisane u točki 1. izreke pobijane presude, odnosno pouzdano utvrđivanje da li se u njegovim radnjama opisanim u navedenoj točki izreke prvostupanjske presude stječu zakonska obilježja kaznenog djela iz članka 377. stavak 3., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na drugoj strani, opravdano se u žalbama branitelja ukazuje da je prvostupanjski sud, oglašavajući optuženog krivim da je radnjama opisanim u točki 1. izreke pobijane presude, počinio kazneno djelo Zlouporaba položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3. u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, povrijedio kazneni zakon na štetu optuženog u smislu članka 298. stavak 1. točka a. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, iako se u izreci prvostupanjske presude ne navodi o kojem konkretno kaznenom zakonu se u ovom slučaju radi iz nomenklature kaznenog djela iz članka 377. stavak 3., može se sa sigurnošću zaključiti da je u konkretnom slučaju primijenjen Kazneni zakon Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 33/13), što je u suprotnosti sa člankom 5. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno načelom vremenskog važenja kaznenog zakona, po kome se prema počinitelju kaznenog djela primjenjuje zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja tog djela, a ako se poslije počinjenja kaznenog djela zakon jednom ili više puta promijeni, primijenit će se zakon koji je blaži za počinitelja.

U konkretnom slučaju iz činjeničnog supstrata točke 1. izreke prvostupanjske presude može se nesumnjivo zaključiti da je optuženi kaznenopravne radnje koje mu se stavljaju na teret poduzeo dana 07.05.2003. godine, kada je u primjeni bio Kazneni zakon Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 6/2000), koji je stupio na snagu 01.01.2000. godine i važio je sve do stupanja na snagu novog Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 01.07.2003. godine. Dakle, u slučaju optuženog T. M., u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 1. pobijane presude, morao je biti primijenjen Kazneni zakon Brčko distrikta Bosne i Hercegovine iz 2001. godine, kako zbog toga što je to bio kazneni

zakon koji je bio na snazi u vrijeme počinjenja kaznenog djela (07.05.2003. godine), tako i zbog činjenice da se radilo o kaznenom zakonu koji je blaži za počinitelja. Naime, članak 20. tog kaznenog zakona predviđa da će se za pokušaj kazniti počinitelj kaznenog djela ako se za to djelo prema zakonu može izreći kazna zatvora od 5 (pet) godina ili teža, dok je aktualnim kaznenim zakonom propisano da će se za pokušaj kaznenog djela počinitelj kazniti ako se za to kazneno djelo može izreći kazna zatvora 3 (tri) godine ili teža. Međutim, ova pogreška prvostupanjskog suda nije imala odlučujućeg utjecaja na pravilnost pobijane presude, jer bi optuženi i u slučaju primjene kaznenog zakona koji je bio na snazi u vrijeme poduzimanja predmetnih kaznenopravnih radnji bio obuhvaćen tom inkriminacijom, naravno pod uvjetom da mu je u prvostupanjskom postupku dokazana krivnja za pokušaj kaznenog djela iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Osim toga, iz pobijane presude se nesumnjivo može zaključiti da je prvostupanjski sud na glavnoj raspravi od 23.01.2014. godine prihvatio preciziranje činjeničnog supstrata točke 1. dispozitiva optužnice, kao i promjenu pravne ocjene tih kaznenopravnih radnji iz kaznenog djela Zloupotrebavanje položaja i ovlasti iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1., u kazneno djelo Zloupotrebavanje položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što također predstavlja povredu kaznenog zakona na štetu optuženog, s obzirom da zbog pravne prirode kaznenog djela iz članka 377. stavak 3. (kvalificirani oblik) njegov pokušaj nije moguć, nego se eventualno u konkretnom slučaju moglo govoriti o pokušaju osnovnog oblika tog kaznenog djela iz članka 377. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nadalje, valja naglasiti da se osnovano u žalbama branitelja B. P. i M. Lj. S., ukazuje da činjenični supstrat točke 1. izreke prvostupanjske presude ne sadrži bitna obilježja kaznenog djela iz članka 377. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom da se radi o blanketnoj zakonskoj normi koja u sebi ne sadrži sve elemente obilježja bića kaznenog djela. Naime, opravdano se na ovu okolnost ukazuje žalbom jer se radi o kaznenom djelu sa tzv. „blanketnom dispozicijom“ koja podrazumijeva njeno upotrijebljavanje sa odgovarajućom materijalnom normom iz nekog drugog nekaznenog propisa od koje ovisi postojanje tog kaznenog djela. Stoga, po ocjeni ovog suda nije dovoljno da se u činjeničnom supstratu kaznenopravnih radnji navede naziv određenog zakonskog propisa, kao što je to u konkretnom slučaju Zakon o porezu na dobit poduzeća i Pravilnik o primjeni odredaba Zakona o porezu na dobit poduzeća, jer se u tom slučaju ne može pouzdano utvrditi koji dio tog zakonskog propisa u stvari predstavlja sastavni dio kaznenopravne radnje, odnosno bitno obilježje kaznenog djela iz članka 377. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego je nužno precizno navesti protivno kom članku i kog propisa bilo postupanje optuženog.

Zbog svih naprijed iznesenih razloga ozbiljno su dovedene u pitanje odlučne činjenice na kojima je prvostupanjski sud zasnovao svoj zaključak da su se u radnjama optuženog T. M. opisanim u točki 1. izreke pobijane presude ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Zloupotrebavanje položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka

377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Kako je člankom 3. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (*in dubio pro reo*) propisano da će sud u slučaju sumnje u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja kaznenog djela ili od kojih ovisi primjena neke odredbe kaznenog zakona, donijeti presudu na način koji je povoljniji za optuženog, a žalbama branitelja optuženog se opravdano ukazuje upravo na manjkavost tih odlučnih činjenica, ovaj sud je uvažavajući žalbe branitelja u tom dijelu, preinačio prvostupanjsku presudu na način da je optuženog T. M., u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 1. izreke prvostupanjske presude, u skladu sa člankom 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da bi tim radnjama počinio kazneno djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti u pokušaju iz članka 377. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i člankom 28. Kazneno zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U skladu sa takvom odlukom ovaj sud je optuženog T. M. temeljem članka 189. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 2.884,00 KM, kojeg sačinjavaju uglavnom troškovi vezani uz vještačenje po vještaku financijske struke, pa pošto se ti troškovi odnose na kaznenopravne radnje za koje je optuženi ovom presudom oslobođen od optužbe, navedeni troškovi padaju na teret proračunskih sredstava.

Zbog svega naprijed iznesenog ovaj sud je na temelju članka 314. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić